

Tilbakeblikk Januar

Hei, hei, og godt nytt år til dere alle.

Vil starte med å ønske Julian velkommen til sommerfuglen.

Januar startet i koronaens tegn. Vi begynte 4 januar på rødt nivå og måtte dele oss i kohorter og gjennomføre smittevernstiltakene som ble anbefalt. Denne gangen var vi delt i 2, 7 barn på 2 voksne på de to innerste lekerommene og 7 barn og 2 voksne på ytterste lekerommet og gangen. Vi har uteplassen på formiddagen som vi igjen må dele på mellom oss, eller gå på tur.

Vi opplever at barna takler dette greit, litt rart i starten at vi ikke kan være overalt men med forklaringer og veiledning skjønte de fort hvor de skal være og at det var sånn det skulle være nå.

Pedagogisk omsorg finner sted i relasjoner og naturlige grupper og er en forutsetning for å oppdage barna på deres premisser - «Valaskjold barnehages årsplan».

- Det å være i kohorter gir oss mulighet til å være med barna på en annen måte enn vanlig, dette gir oss opplevelser og utfordringer som vi må ta hensyn til. Vi prøver å se alle muligheter og gjøre det beste ut fra situasjonen vi er i. Det å være i små grupper kan skape:
Roligere gruppe, ikke så mange barn i gruppa, lavere/mindre lyd. Vi ser at noen trives med mindre grupper og får større mulighet til å vise seg frem.
- Trygghet, lettere å se og bli sett, hvor er jeg i min utvikling, få tid og mulighet til å klare selv, mindre konflikter.
- Voksennærhet, vi er mer på gulvet med barna, veileder og stiller spørsmål som gjør at barna må tenke selv. «Årsplan Valaskjold barnehage». Det har vært de samme barna i kohorten så det kan være lettere å se barnet og følge opp situasjoner og opplevelser til enkeltbarnet.
- Konsentrasjon, færre forstyrrelser gir ro til egen aktivitet, lettere å utføre finmotorikk aktiviteter.

My positivt i smågrupper, men vi savner også det store fellesskapet som gir en større allsidighet på lek og vennskap og valg muligheter både på rom, lek og venner. Det blir jo noen begrensninger når vi ikke kan velge hvem vi kan være med når vi vil og hvor vi vil. Vi er så heldige at vi har glass i døra mellom rommene så her skaper vi fellesskapet. Her følger vi med på hva vi driver med på rommene, slår det ene rommet av lyset og setter på musikk og discolys tar det ikke lang tid før lyset på det andre rommet er av og vi får det magiske øyeblikket med å oppdage at det blinker hos oss å. og vi er med og skaper et felleskap. Nese mot nese på vindu skaper kontakt og glede og ikke minst å oppdage at nesa blir flat og annerledes. Dette er kunnskap og filosofi. Vi har sett at de viser hverandre meg selv boka gjennom vinduet, peker prater og ler. Vinker til hverandre og bruker ansiktsuttrykk og kroppsbevegelser for å skape kommunikasjon. Samtidig så ser vi at nye vennekombinasjoner knyttes på kohortene.

SMÅ BARNES UNDRING - EN RESSURS I HVERDAGEN.

Små barn er nysgjerrige og interessert i å finne ut av det meste. De er rett og slett små forskere som undersøker alt som kommer i deres vei med iver og glød.

Men for at deres undring skal bringe dem videre i deres utvikling, trenger de å få utforske sin verden sammen med engasjerte voksne som deler sin kunnskap, og som støtter dem til stadig å få til og forstå mer.

Hjernen har en svært rask vekst i de første 3 leveårene. Da vokser hjernevolumet og det skal etableres forbindelser mellom nerveceller og de ulike delene av hjernen. Hjernen skal "koble seg opp" og det gjør den i samspill med voksne hjerner. Det betyr at foreldre og barnehageansatte er viktige "hjernebyggere". Små barn trenger erfaringer sammen med sine nære voksne der de opplever at det å undre seg og det å lære noe nytt er spennende saker. Deres hukommelse, språk og tenkning er under utvikling, og evnen til å undre seg vil utvikle seg sammen med sensitive og engasjerte voksne som følger barna i deres iver etter å finne ut av alle mulige ting rundt seg (Utdanningsforbundet).

Ansattes væremåte blir da:

Jeg stopper, finner tid og setter ord på:

Sammenhenger

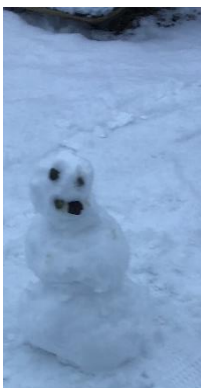
Erfaringer

Opplevelser

Oppdagelser. «Valaskjold barnehages årsplan»

I desember/januar begynte de å rive nabohuset. Dette ble et spennende se, oppleve, undre spørre, lære nye ting prosjekt. Vi sto daglig ved gjerdet og fikk oppleve nye sammenhenger, rive ned, nesten et helt hus opp i containere, det ble mindre og mindre og til slutt bare jord igjen. Og ikke minst store gravemaskiner og lastebiler. Utrolig spennende og lærerikt.

Mandag 11 januar kom det litt snø uten at det var for kaldt for sommerfuglbarna.. da ble det ut for å oppdage snøen. Vi kunne se fotspor i snøen, og de var ikke like heller, store, små og forskjellige mønstre under skoa. Vi lagde snøballer som vi kunne kaste og jammen ble de ødelagte når de traff noe. Vi lagde snø baller som ble iskuler, smakte fortreffelig. Snø var kaldt, vått og glatt. Den ene kohorten fikk seg også en gåtur i snøen og opplevde den på den måten. Gå selv, leie hverandre, øve trafikkhensyn, ta imot beskjeder, det var glatt å gå og løpe, så naturen fra en snødekt side osv.

Snøen ble faktisk noen dager så vi har klart å lage snømenn. Vi måtte lete ett steiner for å lage øyner osv.. hvor er steinene når det er snø. Vi har lagt på bakken og lagd engler i snøen. Vi har sett måkelastebiler og traktorer, se forskjell på at forskjellig kjøretøy gjør samme jobben. Snøen ga oss også muligheten til å synge snø-sanger og se sammenhenger.

Se opp snør det, ja det gjør det, tett i tett i tett. Snø i nakke nese, snø i hele fjeset, se opp snør det, ja det gjør det, tett i tett i tett. Denne ga mening når vi kom ut og fikk snø i fjeset, et barn oppdaget også et snøfnugg som hang fast i håret og som smeltet og ble borte. Da blir det konkret og ikke abstrakt for barna og gir UNDRING.

Som en avslutning vil jeg også denne gangen oppfordre til å ta alle koronahensyn og gjennomføre alle smittevernhensyn som anbefales så vi kan holde oss på gult nivå i barnehagen og ellers i samfunnet. Sammen kan vi klare det.